

PODARTY (4) *part praet pass pf*

o oraz a jasne.

sg m N podarty (2). ◇ G podart(e)go (1). ◇ A podarty (1). ◇ [n A podart(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Zniszczony przez darcie (3) : Conscissus, Podarty/ rozciemiężony Mqcz 372a.

podarty czym (1): Pugnis et calcibus conscissus, Pięściąmi y piętami podarty/ potłumiony. Mqcz 372a.

a. Pełen dziur, rozdarć; przeni: Kufzą fię o to/ dżiśieyfzy nowi wykretácze/ zbieráiąc y ftąd/ y zowąd/ czymby ten zebráczy podarty płaźcz zálátác mogli/ wżákże wżytkie ich wykrety/ do tych fię przednieyfzych/ iáko głównych zbiegáią NiemObr 30.

2. [Poraniony, pokaleczony: który [Jobus] ciáło [Polidorusa] przyniołł okrutnie á szkárádzye podárte/ vbite HistTroj G3v.]

*** Dubium (w dosłownym przekładzie z łaciny; wydania współczesne korzystają z innej podstawy łacińskiej, wydania dawne komentują fragment jako niejednoznaczny) (1) :

Szereg: »oderwany i podarty« (1): Idźcie połlowie pręcycy do narodu oderwane^{go} y podártego [ad gentem convulsam et dilaceratam]/ do ludu ftráźnego/ po którym niemáłz inego: do narodu czekáiącego á potłózonego/ ktorego ziemię porwáły rzeki iego/ do gory imienia Páná zaftępow/ gory Sion. Leop Is 18/2.

Cf **PODRZEĆ**

KW